

Publicerad 2017-01-23 22:32 av Magdalena Eriksson

aaaaaaaaaaaa

POetsjuka på anställningsintervju

Han frågar

är du en som är all in
min hjärna hugger som en gädda på all in
//förlåt honom ty han vet icke vad han gör//
men det är redan försent
ordanarkin är i full blom inuti mig.

All in?

Ålen är inne
ålen simmar hejdlöst snuskigt i mitt sinne
huvudet sticker upp
är en liten döds-kalle vid ytan.

Ål in är jag inte.

O nej då jag stannar vid ingången och cirkulerar
eller bara glider lite fram och tillbaka.
Mannen ser på mig, för i helvete är jag all in eller inte?
Ö självklart är jag en sån som är all in säger jag till slut helt utan övertygelse.

Intervjuaren lägger huvudet på sned en aning.
Du är alltså en person som är all in?
Han vill att jag utvecklar mitt All innanför In
men jag är hypnotiserad. Har glömt hur man talar just nu.
Kan bara peta snor och tänka på klimatförändringar.
Huden sväller och jag känner mig så tjock på stolen.

Nya frågor kommer.

Jag ser honom rakt in i ögonen för att visa hur
all in jag är.
Hela tiden snurrar min nya hit All In.
Ålen är ute när gubben han är inne och gumman hon är ål in!
Vilken pedagogik har du?
Någons penna raspar
min mun trögar och jag vill bara gå hem!
Skriva All in i guld som överskrift på min nya självutlämnande diktsamling
som börjar:

jag vill inte ha något nytt jobb
jag vill ha betalt för det jobb jag redan gör
jag räknar blåmesar och målar buskaget de bor i

Mitt riktiga arbete är att strutta ogenerat över privata gräsmattor.
Rädda människornas rädda barn
och lyssna till flödet som avslöjar mördarens namn
den vi ger skulden
ger självhatet
ger en hård spark i natten.

Jag ska bara säga dig att jag är jävligt all in.
Associationsflödet tar ingen hänsyn till obearbetade känslor
bara berättar om det som stänger
stryper
snor och bedrar
ger känslan tillbaka till den som ingen har.

Mördaren min räddare i nöden säger
att jag är all out
ute som människa
jag tycker om långsamma processer
är byggd som en snårig sagoskog och tål inte stress
är ofta lat och dålig på att läsa ens första sidan i ditt ansikte
jag målar
jag målar för hand ett ansikte
tidens
mammans
dödens ansikte de dammiga ensamma

Jag är osmidig och självgående
saknar naturlig drivkraft att bli gillad enligt överenskommelse
innerst inne en hel människa
en elak jävel i dubbel uppsättning
densamma densamma.

Jag är asjobbig på vilket jobb som helst
för jag vågar tänka negativt
lägger mig i ett fejkat dödläge flera gånger om dagen
jag lovar jag är all out
kommer sjukskriva mig en dikt så lång att jag aldrig kommer hinna med bussen

även om jag älskar att slita mig i stycken för den goda sakens skull
låt mig gå hem nu
ta den som är efter mig
ta den blinda bocken
stor och fet och tjocken!

Texten är utskriven från [Poeter.se](https://poeter.se)

Författaren Magdalena Eriksson med [Poeter.se](https://poeter.se) id #49504 innehar upphovsrätten